

hjem fra et Hverv eller en Tjeneste, hun har udført, og en Kvinde, der kommer hjem fra legemligt Arbejde, ikke fuldt er ligestillede. Der blev brugt det Udtryk her, at der kommer en træt Moder hjem fra Arbejdet, og det er rigtigt, at naar Moderen kommer hjem fra et legemligt Arbejde, kan hun være træt, men jeg tror dog ogsaa, at en Kvinde, der har været beskæftiget ved offentlig Tjeneste eller Hverv, kan være træt, naar hun kommer hjem. Der er Forskel paa at være legemlig træt og aandelig træt, men jeg tror, at det i begge Tilfælde vil komme til at gaa ud over Hjemmets Hygge og Kvindens Arbejde i Hjemmet.

Inger Gautier Schmit: Jeg kan godt mærke, at det ærede 12te Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) er bange for, at Kvinderne ikke kan præstere det samme i Samfundet som Mændene. Det ærede Medlem kom derved lidt ind paa Spørgsmaalet: lige Løn for lige Arbejde, som jo er et af Tidens brændende Spørgsmaal. Jeg tror imidlertid, at man maa tage den Sag ganske praktisk, som den udvikler sig. Jeg tror, at Kvinderne maa have Lov til at bestaa denne Prøve, og saa stoler jeg i øvrigt paa, at Livet er saa dejlig praktisk og sætter os ganske naturligt hver især der, hvor vi har vor Opgave og kan bruge vore Evner og Kræfter. Jeg er slet ikke bange for, at Kvinderne bliver valgt ind i saadanne Stillinger, som den ærede Taler hentydede til. Der er jeg fuldstændig enig med den højtærede Statsminister, at sker det, er det sandelig ikke Kvinden, der har Skylden, men de upraktiske Mennesker, der vælger hende.

Naar det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang) paatalte forskellige Ting i min Indledning, tror jeg, at det kommer af, at vi er forskellige i vort kirkelige Syn, idet det ærede Medlem jo selv indrømmede, at hun ikke er kirkeligt interesseret, hvad jeg derimod er. Heraf udledte saa den ærede Taler, at det var mærkeligt, at jeg, netop naar jeg er kirkeligt interesseret, ikke ønsker kvindelige Præster, og bebrejdede mig, at jeg vilde have Kvinder ind i Militæretaten. Jeg har nu slet ikke sagt, at jeg ønsker Kvinder ind i Militæretaten, jeg har blot villet understrege, at Lovforslaget i sit eget Indhold her har en Undtagelse, altsaa bryder Lighedsprincippet, uden at det i og for sig kan siges, at Kvinder ikke godt skulde kunne udfylde visse af disse Stillinger. Jeg har ikke, i og for sig ønsket Kvinder ind i

disse Stillinger, men jeg vilde kun understrege i Sammenhæng med denne Undtagelse, at saa kan der ogsaa i Lighedsprincippet gøres andre Undtagelser, hvis man i Øjeblikket finder det betimeligt. Og her vil jeg stærkt understrege, at min Stilling gaar ikke ud paa et Forbud mod Kvinders Adgang til Præsteembeder; men ud fra den Udvikling, jeg gav før, mener jeg, at Sagen ikke er moden, og at Lovforslaget ikke bør gennemføres paa den Basis, at det kun er et borgerligt Lovforslag, men at ogsaa det kirkelige Livs Krav maa tale med her. Og her synes jeg, at jeg har Lov til at sige, at der praktisk talt i Øjeblikket ikke foreligger noget i den Henseende.

Den ærede Taler kom ind paa, at jeg kun havde talt om de bedrestillede Kvinders Udvikling. Nu har jeg imidlertid en stærk Følelse af, at det gælder om ved Rigsdagsforhandlinger at begrænse sig nogenlunde. Jeg har derfor ikke ment at kunne gaa alt for langt tilbage i Kvindens Historie; men i de faa Træk, jeg anførte, nævnedes jeg, at ved Siden af de Kvinder, der søgte Universitets-Uddannelse, havde vi alle de selverhvervende Kvinder, som efterhaanden rykker frem, herunder kommer blandt andet ogsaa de mange Kvinder, som det ærede Medlem talte om.

Med Hensyn til de Bemærkninger, der faldt om, at Forholdene indenfor Hjemmet mere og mere gik i Retning af, at det var vanskeligt at faa kvindelig Medhjælp, er dette jo en Kendsgerning i Øjeblikket; og det er ogsaa rigtigt, at saaledes som Forholdene udvikler sig, gaar Kvinderne, unge, ugifte Kvinder, mere og mere i Retning af det selverhvervende Liv udenfor Hjemmene; vort Industrieliv fører jo meget stærkt an der. Men jeg kan ikke dermed sige, at dette er til noget Gavn for vort Samfund, jeg tror absolut, at de unge, Piger, som har deres Uddannelsesaar indenfor gode Hjem — og dem findes der dog heldigvis mange af i vort Samfund —, absolut er bedre skikkede til at blive Hustruer og Mødre end de unge Piger, som fra deres 15de Aar udelukkende har beskæftiget sig med Fabrikarbejde.

Den ærede Taler anvendte ofte Benævnelsen „Overklassens Kvinder“ og „Underklassens Kvinder“. Jeg er somme Tider lidt i Tvivl med Hensyn til, hvem der henregnes under den ene og hvem under den anden Klasse. Jeg ved, at er der noget, som ligger mig paa Hjerte, er det netop Arbejdet for, at alle Kvinder i vort Samfund kan faa saa gode og betryggende Forhold som muligt, at al denne Forskel mellem